ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 6ης Δεκεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-48/02,

Brouwerij Haacht NV, με έδρα το Boortmeerbeek (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Υ. van Gerven, F. Louis και H. Viaene, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους A. Bouquet και W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως 2003/569/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/37.614/F3 PO/Interbrew και Alken-Maes) (ΕΕ 2003, L 200, σ. 1), και, επικουρικώς, για τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της αποφάσεως αυτής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Δεκεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να επιβάλλει στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμο ύψους χιλίων [ευρώ] μέχρις ενός εκατομμυρίου [ευρώ], ή και

ποσό μεγαλύτερο από αυτό μέχρι ποσοστού δέκα τοις εκατό του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο από μία των επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν συνεργήσει στην παράβαση, όταν εκ προθέσεως ή εξ αμελείας:

α) διαπράττουν παράβαση των διατάξεων του άρθρου [81], παράγραφος 1, ή του άρθρου [82] της Συνθήκης, ή

β) παραβαίνουν υποχρέωση επιβεβλημένη δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, [του κανονισμού].

Κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, εκτός από τη σοβαρότητα της παραβάσεως, και η διάρκειά της.»

2 Οι κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές) καθιερώνουν τη μέθοδο που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των εν λόγω προστίμων, «η οποία στηρίζεται στον προσδιορισμό ενός βασικού ποσού επί του οποίου εφαρμόζονται προσαυξήσεις, εάν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, και μειώσεις, εάν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις» (κατευθυντήριες γραμμές, δεύτερο εδάφιο). Σύμφωνα με τις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές, «το βασικό αυτό ποσό καθορίζεται σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης, που είναι τα μόνα κριτήρια τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17» (κατευθυντήριες γραμμές, σημείο 1).

3 Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση περί

συνεργασίας) «καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι επιχειρήσεις που συνεργάζονται με την Επιτροπή κατά την έρευνά της σχετικά με σύμπραξη θα μπορούν να απαλλάσσονται του προστίμου ή να τυγχάνουν μειώσεως του ύψους του προστίμου το οποίο άλλως θα έπρεπε να καταβάλουν» (κεφάλαιο Α, σημείο 3, της ανακοινώσεως).

4 Το κεφάλαιο Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας έχει ως εξής:

«Δ. Αξιόλογη μείωση του ύψους του προστίμου

1. Εφόσον επιχείρηση συνεργάζεται χωρίς να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που εκτίθενται στα τμήματα Β ή Γ, τυγχάνει μείωσης κατά 10 έως 50 % του ύψους του προστίμου που θα της είχε επιβληθεί εάν δεν είχε συνεργαστεί.

2. Αυτό μπορεί ιδίως να συμβεί εφόσον:

— πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η επιχείρηση παράσχει στην Επιτροπή πληροφορίες, έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που συμβάλλουν στην επιβεβαίωση της παράβασης,

— μετά την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η επιχείρηση ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν αμφισβητεί τα γεγονότα επί των οποίων βασίζονται οι κατηγορίες της.»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Το 1999, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία έρευνας για πιθανές παραβάσεις των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού στον τομέα της βελγικής ζυθοποιίας, με αριθμό υποθέσεως IV/37.614/F3.

6 Στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της εν λόγω έρευνας, η Επιτροπή κίνησε τη σχετική διαδικασία και συνέταξε ανακοίνωση αιτιάσεων κατά της προσφεύγουσας, καθώς και κατά των επιχειρήσεων Interbrew NV (στο εξής: Interbrew), Groupe Danone (στο εξής: Danone), Brouwerijen Alken-Maes NV (στο εξής: Alken-Maes) και NV Brouwerij Martens (στο εξής: Martens). Η διαδικασία που κινήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας και η ανακοίνωση των αιτιάσεων που της απεστάλη αφορούσαν αποκλειστικά την υποτιθέμενη συμμετοχή της σε σύμπραξη σχετική με τις πωλήσεις ζύθου στο Βέλγιο με ιδιωτική ετικέτα.

7 Στις 5 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/569/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/37.614/F3 PO/ Interbrew και Alken-Maes) (ΕΕ 2003, L 200, σ. 1), η οποία αφορούσε την προσφεύγουσα καθώς και τις επιχειρήσεις Interbrew, Danone, Alken-Maes και Martens (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώθηκαν δύο χωριστές παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού, ήτοι, αφενός, ένα σύνθετο σύνολο συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα του ζύθου που πωλείται στο Βέλγιο (στο εξής: σύμπραξη Interbrew/Alken-Maes) και, αφετέρου, εναρμονισμένες πρακτικές για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα (στο εξής: σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα). Με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται ότι η πρώτη παράβαση διαπράχθηκε από τις επιχειρήσεις Danone, Alken-Maes και Interbrew, ενώ η δεύτερη από την προσφεύγουσα, την Alken-Maes, την Interbrew και τη Martens.

9 Η παράβαση που προσάπτεται στην προσφεύγουσα συνίσταται στη συμμετοχή της σε εναρμονισμένη πρακτική σχετική με τις τιμές, την κατανομή πελατών και την ανταλλαγή πληροφοριών για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο, κατά την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 1997 έως 7 Ιουλίου 1998.

10 Η Επιτροπή, στηριζόμενη σε ένα σύνολο στοιχείων από τα οποία συνήγαγε ότι η προαναφερθείσα παράβαση είχε παύσει να υπάρχει, δεν έκρινε αναγκαίο να υποχρεώσει τις οικείες επιχειρήσεις να τερματίσουν την παράβαση δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 17.

11 Αντιθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, να επιβάλει πρόστιμο στην Interbrew, στην Alken-Maes, στην προσφεύγουσα και στη Martens για τη συμμετοχή τους στην παράβαση αυτή.

12 Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι όλοι οι μετέχοντες στη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα είχαν διαπράξει εκ προθέσεως την παράβαση αυτή.

13 Για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων που έπρεπε να επιβληθούν, η Επιτροπή εφάρμοσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τη μέθοδο που καθιερώθηκε με τις κατευθυντήριες γραμμές, καθώς και με την ανακοίνωση περί συνεργασίας.

14 Με την αιτιολογική σκέψη 335 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο οριζόντιος συντονισμός ως προς τις τιμές και την κατανομή των αγορών συνιστούσε από τη φύση του πολύ σοβαρή παράβαση και ότι η ανταλλαγή πληροφοριών αποτελούσε μέσο εφαρμογής του συντονισμού αυτού.

15 Με την αιτιολογική σκέψη 337 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι, όσον αφορά τις συνέπειες για την αγορά, έπρεπε να τονιστεί ότι οι ποικίλες μυστικές ενέργειες των μερών αποσκοπούσαν στην κατανομή πελατών και, σε τελική ανάλυση, στον καθορισμό τιμών σε επίπεδο ανώτερο από αυτό στο οποίο θα διαμορφώνονταν υπό ελεύθερες συνθήκες ανταγωνισμού. Η Επιτροπή παραδέχθηκε, επίσης, ότι δεν διέθετε αποδείξεις για το ότι οι διαβουλεύσεις, με μία ίσως εξαίρεση, είχαν ως αποτέλεσμα να μεταβάλουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις τη συμπεριφορά τους στην αγορά, αλλά ότι, εν πάση περιπτώσει, ήταν σαφές ότι στις συναντήσεις του καρτέλ για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα είχαν συζητηθεί η κατανομή των πελατών και οι τιμές και ότι είχαν ανταλλάξει πληροφορίες ως προς αυτά. Η Επιτροπή έκρινε ότι το γεγονός ότι υπήρξε μία μόνον περίπτωση ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των ζυθοποιών για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο ουδόλως αμβλύνει τη σοβαρότητα των πρακτικών αυτών, καθότι ο σκοπός των διαβουλεύσεων αυτών —ήτοι να μην γίνονται προσφορές για τις συμβάσεις των εταίρων, προκειμένου να προληφθεί πόλεμος τιμών—, δεν απαιτούσε την ανταλλαγή πληροφοριών σε τακτική βάση. Η Επιτροπή επισήμανε ότι, λόγω αυτού και μόνο, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι η σύμπραξη καθαυτή δεν είχε ή είχε περιορισμένη μόνον επίπτωση στην αγορά.

16 Με την αιτιολογική σκέψη 338 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, όσον αφορά την έκταση της επίδικης γεωγραφικής αγοράς, έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, μολονότι οι συναντήσεις αφορούσαν τη συνολική επικράτεια του Βελγίου, περιορίζονταν στο τμήμα της αγοράς των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, το οποίο αντιπροσώπευε το 5,5 % της συνολικής κατανάλωσης ζύθου στο Βέλγιο.

17 Βάσει αυτών, η Επιτροπή κατέληξε, με την αιτιολογική σκέψη 339 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η παράβαση συνιστούσε σοβαρή παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

18 Με την αιτιολογική σκέψη 340, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, όφειλε να λάβει υπόψη την πραγματική οικονομική ικανότητα των επιχειρήσεων που διέπραξαν την παράβαση να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις και να καθορίσει το πρόστιμο σε επίπεδο που

να εξασφαλίζει το αποτρεπτικό του αποτέλεσμα. Με την αιτιολογική σκέψη 341 της προσβαλλομένης αποφάσεως πρόσθεσε ότι, για να εκτιμήσει την πραγματική ικανότητα των εμπλεκομένων επιχειρήσεων να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στην αγορά ζύθου στο Βέλγιο, και ιδίως στο τμήμα των πωλήσεων με ιδιωτική ετικέτα, όφειλε να προβεί σε διάκριση μεταξύ των εμπλεκομένων στην παράβαση επιχειρήσεων. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, λαμβανομένου υπόψη του κύκλου εργασιών ορισμένων επιχειρήσεων στις πωλήσεις ζύθων με ιδιωτική ετικέτα, υπήρχαν δύο κατηγορίες επιχειρήσεων. Η προσφεύγουσα και η Martens, οι οποίες είχαν πραγματοποιήσει τον μεγαλύτερο κύκλο εργασιών στις πωλήσεις ζύθων με ιδιωτική ετικέτα, ενέπιπταν στην πρώτη κατηγορία. Η Interbrew και η Alken-Maes, που είχαν πραγματοποιήσει πολύ μικρότερους κύκλους εργασιών στο τμήμα αυτό, ενέπιπταν στη δεύτερη κατηγορία.

19 Με την αιτιολογική σκέψη 342 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο, λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτεθέντα, να επιβάλει πρόστιμα ύψους, αφενός, 300 000 ευρώ για την προσφεύγουσα και τη Martens και, αφετέρου, 250 000 ευρώ για την Interbrew και την Alken-Maes.

20 Προκειμένου να διασφαλισθεί το αρκούντως αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου και να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα και την Martens, ήταν ευκολότερο για την Interbrew και την Alken-Maes, ως διεθνείς επιχειρήσεις ή μέλη διεθνών ομίλων, να έχουν πρόσβαση στις νομικές και οικονομικές γνώσεις και υποδομές βάσει των οποίων μπορούσαν να αναγνωρίσουν ευκολότερα ότι η συμπεριφορά τους συνιστούσε παράβαση και να γνωρίζουν τις απορρέουσες από το δίκαιο του ανταγωνισμού συνέπειες, η Επιτροπή έκρινε, με την αιτιολογική σκέψη 343 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι έπρεπε να προσαρμοσθεί το αρχικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στις Interbrew και Alken-Maes. Η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 344 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, για να ληφθεί υπόψη το μέγεθος και οι γενικοί διαθέσιμοι πόροι των επιχειρήσεων αυτών, το ποσό του προστίμου των 250 000 ευρώ που είχε επιβληθεί στην Interbrew και την Alken-Maes έπρεπε να πενταπλασιασθεί για την Interbrew και να διπλασιασθεί για την Alken-Maes.

21 Με την αιτιολογική σκέψη 345 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι η διάρκεια της παραβάσεως ήταν εννέα μήνες, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε από κανένα εκ των εμπλεκομένων μερών, και ότι το μέγεθός της δεν δικαιολογούσε καμία προσαύξηση του ποσού του προστίμου.

22 Με την αιτιολογική σκέψη 347 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι είχε αποδειχθεί ότι η Interbrew και η Alken-Maes είχαν την πρωτοβουλία της οργάνωσης των συναντήσεων για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα και ότι, λαμβανομένης υπόψη αυτής της επιβαρυντικής περιστάσεως, το βασικό ποσό του προστίμου έπρεπε να προσαυξηθεί κατά 30 % τόσο για την Interbrew όσο και για την Alken-Maes.

23 Η Επιτροπή, αντιθέτως, δεν έλαβε υπόψη της καμία ελαφρυντική περίσταση, καθότι το σύνολο των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν συναφώς απορρίφθηκαν με τις αιτιολογικές σκέψεις 348 έως 354 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Είναι σημαντικό, ωστόσο, να τονιστεί ότι, με την αιτιολογική σκέψη 351 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι κανένας λόγος δεν συνέτρεχε για να λάβει υπόψη της, κατά τον υπολογισμό του προστίμου που θα επέβαλλε στην προσφεύγουσα, το γεγονός ότι οι πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα αντιπροσώπευαν μικρό ποσοστό του συνολικού κύκλου εργασιών της. Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι τα βασικά στοιχεία για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου ήταν η σοβαρότητα και η διάρκεια της παραβάσεως και ότι, μολονότι στο παρελθόν υπολόγισε ορισμένα πρόστιμα στηριζόμενη σ' έναν βασικό συντελεστή που αντιστοιχούσε σε συγκεκριμένο ποσοστό του σχετικού κύκλου εργασιών, στην πραγματικότητα η ελευθερία της Επιτροπής, κατά τον καθορισμό του ποσού των προστίμων, περιορίζεται μόνον από τα νόμιμα όρια που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι, κατά τα λοιπά, για να εκτιμήσει τη σοβαρότητα της παραβάσεως έλαβε δεόντως υπόψη την οικονομική σημασία της συνδεόμενης με την παράβαση δραστηριότητας.

24 Ακολούθως, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 355 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι όλες οι εμπλεκόμενες στη σύμπραξη επιχειρήσεις επικαλέστηκαν την ανακοίνωση περί συνεργασίας.

25 Όσον αφορά την Interbrew, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν μπορούσε να τύχει «αξιόλογης μειώσεως» του προστίμου που της είχε επιβληθεί, υπό την έννοια του κεφαλαίου Γ της ανακοινώσεως, καθότι αυτή έλαβε την πρωτοβουλία των διαβουλεύσεων για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα. Η Επιτροπή αναγνώρισε, ωστόσο, ότι η Interbrew αποκάλυψε την ύπαρξη εναρμονισμένης

πρακτικής όταν η ίδια αγνοούσε πλήρως την υπόθεση αυτή, ότι συνεργάστηκε πλήρως και αδιαλείπτως καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας και ότι δεν αμφισβήτησε το υποστατό των γεγονότων που συνιστούσαν παράβαση για την Επιτροπή. Δυνάμει του κεφαλαίου Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, η Επιτροπή μείωσε ως εκ τούτου το ποσό του προστίμου που είχε επιβληθεί στην Interbrew κατά 50 %.

26 Ως προς την Alken-Maes, η Επιτροπή επισήμανε ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν αμφισβήτησε το υποστατό των γεγονότων που, κατά την άποψή της, συνιστούσαν σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, αλλά ότι η συνεργασία της δεν υπερέβη την απλή απάντηση στην επίσημη αίτηση παροχής πληροφοριών που της απηύθυνε η Επιτροπή, στις 22 Μαρτίου 2000, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 17. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να μειώσει το ποσό του προστίμου που είχε επιβληθεί στην Alken-Maes κατά 10 %, βάσει του κεφαλαίου Δ, σημείο 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

27 Όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατά την άποψή της, η εν λόγω επιχείρηση δεν αμφισβήτησε μεν το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που συνιστούσαν παράβαση, αλλά τα στοιχεία που της διαβίβασε δεν υπερέβησαν την απλή απάντηση στην επίσημη αίτηση παροχής πληροφοριών που της απηύθυνε η Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2000, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 17. Ως εκ τούτου, έκρινε σκόπιμη τη μείωση του προστίμου που είχε επιβληθεί στην προσφεύγουσα κατά 10 %, βάσει του κεφαλαίου Δ, σημείο 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

28 Τέλος, όσον αφορά τη Martens, η Επιτροπή επισήμανε, κατ' αρχάς, ότι η εν λόγω επιχείρηση αμφισβήτησε, με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, την ύπαρξη παραβάσεως όπως αυτή περιγράφηκε με την εν λόγω ανακοίνωση, ότι τα στοιχεία που διαβίβασε στην Επιτροπή πριν την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων δεν υπερέβαιναν το πεδίο της απαντήσεως στην αίτηση παροχής πληροφοριών που της απηύθυνε η Επιτροπή, στις 22 Μαρτίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 και, τέλος, ότι τα έγγραφα που προσκόμισε στην Επιτροπή μετά την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων αποσκοπούσαν αποκλειστικά στο να στηρίξουν τους αμυντικούς της ισχυρισμούς ή περιείχαν ενδείξεις περί ενδεχόμενης άλλης παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, στοιχεία που δεν μπορούν ωστόσο να οδηγήσουν σε μείωση του

προστίμου. Η Επιτροπή επισήμανε, πάντως, ότι η Martens συνεργάστηκε κατά τη διαδικασία κατά τρόπο που συνέβαλε στην επιτάχυνση της διεξαγωγής της και θεώρησε σκόπιμο να μειώσει το ποσό του προστίμου που της είχε επιβληθεί κατά 10 %, σύμφωνα με το κεφάλαιο Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

29 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«Άρθρο 3

Η [Interbrew], η [Alken-Maes], [η προσφεύγουσα] και η [Martens] έχουν παραβιάσει το άρθρο 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] με τη συμμετοχή τους σε εναρμονισμένη πρακτική αναφορικά με τις τιμές, την κατανομή πελατών και την ανταλλαγή πληροφοριών για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο κατά την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 1997 έως 7 Ιουλίου 1998.

Άρθρο 4

Επιβάλλονται στις επιχειρήσεις [Interbrew], [Alken-Maes], [στην προσφεύγουσα] και στην [Martens] τα ακόλουθα πρόστιμα σε σχέση με τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3:

α) στην [Interbrew]: πρόστιμο 812 000 ευρώ·

β) στην [Alken-Maes]: πρόστιμο 585 000 ευρώ·

γ) στην [προσφεύγουσα]: πρόστιμο 270 000 ευρώ·

δ) στη [Martens]: πρόστιμο 270 000 ευρώ.

[...]»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Φεβρουαρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

31 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 9ης Δεκεμβρίου 2004.

32 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 64, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα εντός ορισμένης προθεσμίας. Στο πλαίσιο αυτό και προκειμένου να παράσχει στους διαδίκους τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των εν λόγω εγγράφων, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε, μετά το πέρας της συναντήσεως, να αναστείλει την ολοκλήρωση της προφορικής διαδικασίας.

33 Η Επιτροπή ικανοποίησε το αίτημα του Πρωτοδικείου να προσκομίσει τα έγγραφα που της ζητήθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

34 Στις 14 Μαρτίου 2005, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις γραπτές της παρατηρήσεις επί των εν λόγω εγγράφων. Στις 10 Μαΐου 2005, η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές της παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 14 Μαρτίου 2005.

35 Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος κήρυξε το πέρας της προφορικής διαδικασίας στις 10 Μαΐου 2005. Οι διάδικοι ενημερώθηκαν με έγγραφο της 30ής Ιουνίου 2005.

36 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία της επιβλήθηκε πρόστιμο 270 000 ευρώ και, εφόσον είναι αναγκαίο, να αποφασίσει τη μη επιβολή προστίμου και, επικουρικώς, να μειώσει αισθητά το ποσό του επιβληθέντος προστίμου·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

37 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

38 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε κυρίως, αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 253 ΕΚ καθώς και από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και από τις κατευθυντήριες γραμμές, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως της πραγματικής οικονομικής ικανότητας της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται αφενός από παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών και αφετέρου από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως του ρόλου της προσφεύγουσας στους κόλπους της συμπράξεως. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επίσης επικουρικώς, αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθώς και από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και των κατευθυντήριων γραμμών, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως της πραγματικής οικονομικής ικανότητας της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές

39 Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να ορίσει ως επίδικη αγορά τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει. Με το δεύτερο σκέλος υποστηρίζει ότι, ναι μεν οι πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα αποτελούν την επίδικη αγορά, πλην όμως η Επιτροπή εκτίμησε την πραγματική οικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και των κατευθυντήριων γραμμών.

Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως λόγω του ότι οι πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα δεν ορίστηκαν ως επίδικη αγορά

— Επιχειρήματα των διαδίκων

40 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν προσδιόρισε την επίδικη αγορά, προϋπόθεση αναγκαία για να αξιολογηθεί η ισχύς εντός της αγοράς και να διαπιστωθεί η πραγματική οικονομική ικανότητα των επιχειρήσεων που διαπράττουν την παράβαση να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις.

41 Η ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα αποτελούσαν αγορά χωριστή από αυτή της γενικής αγοράς ζύθου στο Βέλγιο, εντός της οποίας η προσφεύγουσα και η Martens προστατεύονταν από την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσαν οι δύο μεγαλύτερες επιχειρήσεις της αγοράς ζύθου στο Βέλγιο, ήτοι η Interbrew και η Alken-Maes. Συνεπώς, ελλείψει καθορισμού της επίδικης αγοράς, η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να εκτιμήσει την πραγματική οικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, λαμβάνοντας υπόψη μόνον τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε στις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα.

42 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ.

43 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή και ισχυρίζεται ότι ικανοποίησε πλήρως την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει όσον αφορά την επιβολή προστίμων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

44 Επί προσφυγών στρεφομένων κατ' αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες επιβάλλονται σε επιχειρήσεις πρόστιμα λόγω παραβάσεων των κανόνων του ανταγωνισμού, το Πρωτοδικείο είναι διττώς αρμόδιο. Αφενός, είναι αρμόδιο να ελέγχει τη νομιμότητά τους δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ. Σ' αυτό το πλαίσιο, οφείλει ιδίως να ελέγχει αν έχει τηρηθεί η επιβαλλόμενη από το άρθρο 235 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως, η παράβαση της οποίας καθιστά την απόφαση παράνομη. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να εκτιμά, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας την οποία του αναγνωρίζουν τα άρθρα 229 ΕΚ και 17 του κανονισμού 17, τον πρόσφορο χαρακτήρα των προστίμων. Η τελευταία αυτή εκτίμηση ενδέχεται να δικαιολογεί την προσκόμιση και συνεκτίμηση προσθέτων πληροφοριακών στοιχείων, των οποίων η αυτούσια μνεία στην απόφαση δεν απαιτείται δυνάμει της επιβαλλομένης υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 253 ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, C-248/98 P, KNP BT κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-9641, σκέψεις 38 έως 40, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-220/00, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2473, σκέψη 215).

45 Όσον αφορά τον έλεγχο της τηρήσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, κατά πάγια νομολογία, η συλλογιστική του κοινοτικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη πρέπει να προκύπτει από την απαιτούμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το μέτρο που ελήφθη και το αρμόδιο δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του. Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, και ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως της παρατιθεμένης αιτιολογίας και του συμφέροντος που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά να τους δοθούν εξηγήσεις. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να προσδιορίζει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ασκούν επιρροή, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως τηρεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το κείμενο της πράξεως αυτής, αλλά και το πλαίσιό της και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1985, 296/82 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 809, σκέψη 19, της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-56/93, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-723, σκέψη 86, και της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63, καθώς και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Cheil Jedang, σκέψη 216).

46 Όσον αφορά το περιεχόμενο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, σχετικά με τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου που επιβάλλεται για παράβαση των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού, αφενός πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 17 ορίζει ότι, «[κ]ατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, εκτός από τη σοβαρότητα της παραβάσεως, και η διάρκειά της». Ο συνιστάμενος στην υποχρέωση αιτιολογήσεως ουσιώδης τύπος τηρείται, άπαξ η Επιτροπή εκθέτει, με την απόφασή της, τα στοιχεία εκτιμήσεως τα οποία χρησιμοποίησε για να μετρήσει τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, C-291/98 P, Sarrió κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-9991, σκέψη 73, και της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-8375, σκέψη 463). Αφετέρου, οι κατευθυντήριες γραμμές, καθώς και η ανακοίνωση περί συνεργασίας, περιέχουν ενδεικτικούς κανόνες για τα στοιχεία εκτιμήσεως που πρέπει να λαμβάνει υπόψη η Επιτροπή προκειμένου να υπολογίσει τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Cheil Jedang, σκέψη 217). Υπό τις συνθήκες αυτές, ο συνιστάμενος στην υποχρέωση αιτιολογήσεως ουσιώδης τύπος τηρείται άπαξ η Επιτροπή εκθέτει, με την απόφασή της, τα στοιχεία εκτιμήσεως τα οποία χρησιμοποίησε, κατ' εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της και, ενδεχομένως, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, για να αξιολογήσει τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως προκειμένου να υπολογίσει το ποσό του προστίμου (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Cheil Jedang, σκέψη 218).

47 Εν προκειμένω, η Επιτροπή τήρησε τις επιταγές αυτές.

48 Επιβάλλεται, πρώτον, η διαπίστωση ότι η Επιτροπή εξέθεσε αναλυτικά, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τον τρόπο με τον οποίο ενήργησε για τον υπολογισμό των επιβληθέντων προστίμων, διευκρινίζοντας όλα τα στάδια της συλλογιστικής της (βλ. σκέψεις 14 έως 28 ανωτέρω).

49 Δεύτερον, αφενός πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει την παράβαση, όπως την περιγράφει η Επιτροπή με το άρθρο 3 της προσβαλλομένης

αποφάσεως, οπότε δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι η σύμπραξη αφορούσε αποκλειστικά τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα. Αφετέρου, στο πλαίσιο της προσφυγής της για την ακύρωση ή μείωση του προστίμου, δεν αμφισβητεί ότι η σύμπραξη αφορούσε αποκλειστικά τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, ούτε τους κύκλους εργασιών που πραγματοποίησαν αντιστοίχως οι εμπλεκόμενες στον τομέα αυτό επιχειρήσεις, όπως τους προσδιόρισε ποσοτικώς η Επιτροπή, ούτε την κατανομή των επιχειρήσεων σε δύο κατηγορίες, βάσει του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησαν στον τομέα αυτό.

50 Από τις διαπιστώσεις αυτές προκύπτει, αφενός, ότι δεν μπορεί να υπάρξει καμία αμφιβολία ότι η παράβαση που προσάφθηκε στην προσφεύγουσα, όπως την απέδειξε η Επιτροπή, αφορούσε αποκλειστικά τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή, στηριζόμενη στις κατευθυντήριες γραμμές, αξιολόγησε τα διάφορα στοιχεία που έλαβε υπόψη της για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου σε σχέση με αυτό ακριβώς το τμήμα της αγοράς. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκανε λόγο εξάλλου είτε για τη σύμπραξη για τις ιδιωτικές ετικέτες είτε για τις πωλήσεις ζύθου με τις ετικέτες αυτές είτε για το τμήμα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα.

51 Ειδικότερα, από την ανάγνωση των αιτιολογικών σκέψεων 335 έως 339 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι ο περιορισμός του αντικειμένου της συμπράξεως στο τμήμα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο για τον χαρακτηρισμό της παραβάσεως ως σοβαρής και όχι πολύ σοβαρής, υπό την έννοια του σημείου 1 Α, δεύτερο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 338 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι, μολονότι οι συναντήσεις αφορούσαν τη συνολική επικράτεια του Βελγίου, περιορίζονταν στο τμήμα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, το οποίο αντιπροσώπευε το 5,5 % της συνολικής κατανάλωσης ζύθου στο Βέλγιο.

52 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξεταστεί ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή αιτιολόγησε την εκτίμησή της ως προς την πραγματική οικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις.

53 Συναφώς, είναι κατ' αρχάς εμφανές, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η εν λόγω εκτίμηση δεν ήταν παρά ένα στάδιο της διαδικασίας καθορισμού του ειδικού αρχικού ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε σε κάθε επιχείρηση σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της διαπραχθείσας παραβάσεως, η οποία καθορίστηκε βάσει πολλών διαφορετικών κριτηρίων.

54 Η Επιτροπή όμως, αφού επισήμανε ότι η παράβαση έπρεπε να θεωρηθεί σοβαρή λόγω, ιδίως, του ότι περιοριζόταν στον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, διευκρίνισε, με την αιτιολογική σκέψη 341 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ήταν σημαντικό να γίνει διάκριση μεταξύ των εμπλεκομένων στην παράβαση επιχειρήσεων «για να εκτιμήσει την πραγματική [ικανότητά τους] να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στην αγορά ζύθου στο Βέλγιο, και ιδίως στο τμήμα των πωλήσεων με ιδιωτική ετικέτα». Μολονότι η Επιτροπή έκανε λόγο για την «αγορά ζύθου στο Βέλγιο», πράγμα που, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χαρακτήρισε ως ατυχή διατύπωση, ωστόσο τόσο από το γεγονός ότι πρόσθεσε «και ιδίως στο τμήμα των πωλήσεων με ιδιωτική ετικέτα» όσο και από το ότι έλαβε υπόψη της «τον κύκλο εργασιών των διαφόρων επιχειρήσεων [στις πωλήσεις ζύθου] με ιδιωτική ετικέτα» προκύπτει ότι σκοπός της Επιτροπής ήταν πράγματι να διακρίνει τον βαθμό ευθύνης κάθε επιχειρήσεως στο πλαίσιο της εν λόγω συμπράξεως ακριβώς σε σχέση με τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, εκτιμώντας την πραγματική οικονομική τους ικανότητα να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, σύμφωνα με το σημείο 1 Α, τέταρτο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών.

55 Το γεγονός ότι η εκτίμηση αυτή είχε ως πλαίσιο αναφοράς τον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα αποτελεί απλώς επιστέγασμα του ότι, για το σύνολο των εκτιμήσεών της σε σχέση με την αξιολόγηση της σοβαρότητας της παραβάσεως, η Επιτροπή έπρεπε κατ' ανάγκη να λάβει υπόψη της το γεγονός ότι η σύμπραξη αφορούσε μόνον το εν λόγω τμήμα, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή με τη άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εξάλλου, δεν θα είχε νόημα, αφενός, η Επιτροπή να λάβει υπόψη της το ότι η σύμπραξη αφορούσε μόνον το τμήμα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα για να καθορίσει τον βαθμό της σοβαρότητας υπό την έννοια του σημείου 1 Α, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών και, αφετέρου, να αξιολογήσει την πραγματική οικονομική ικανότητα των εν λόγω επιχειρήσεων να προκαλέσουν σοβαρή οικονομική ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, στο πλαίσιο της γενικής αγοράς των πωλήσεων ζύθου στο Βέλγιο.

56 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, για τον λόγο ότι, κατά την αξιολόγηση της «πραγματικής οικονομικής ικανότητας» της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, αναφέρθηκε στον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, εφόσον, αφενός, η Επιτροπή εξέθεσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα διάφορα στοιχεία εκτιμήσεως βάσει των οποίων εκτίμησε τη σοβαρότητα της παραβάσεως και, αφετέρου, από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε συστηματικά υπόψη, για την εκτίμησή της, το γεγονός ότι η σύμπραξη αφορούσε αποκλειστικά τον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα.

57 Εν πάση περιπτώσει, κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την αξιολόγηση της «πραγματικής οικονομικής ικανότητας» της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις και, δεδομένου ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να θεωρηθεί ως αποβλέπουσα στη στήριξη αιτιάσεως αντλούμενης από παραβίαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προσδιορίσει προηγουμένως, ως χωριστή αγορά, τον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν επιβάλλουν τον τυπικό εκ μέρους της Επιτροπής ορισμό της σχετικής γεωγραφικής αγοράς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2000, Τ-62/98, Volkswagen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2707, σκέψη 341), ούτε προβλέπουν ειδική μέθοδο για τον καθορισμό της πραγματικής οικονομικής ικανότητας των επιχειρήσεων που διαπράττουν την παράβαση να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές. Από τις κατευθυντήριες γραμμές, εξάλλου, δεν προκύπτει ότι η ενδεχόμενη επιλογή της Επιτροπής να εκτιμήσει την εν λόγω πραγματική οικονομική ικανότητα βάσει των αντίστοιχων πωλήσεων των επιχειρήσεων που διέπραξαν την παράβαση επί του τμήματος της αγοράς στο οποίο διαπιστώθηκε η παράβαση δεν προϋποθέτει οπωσδήποτε να έχει αποδειχθεί ότι το τμήμα αυτό συνιστά την επίδικη αγορά.

58 Ακολούθως πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, πρέπει να καθορίζεται η επίδικη αγορά προκειμένου να εξακριβώνεται κατά πόσον μια συμφωνία μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και αν έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Φεβρουαρίου 1995, Τ-29/92, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-289, σκέψη 74, και της 15ης Μαρτίου 2000, Τ-25/95, Τ-26/95, Τ-30/95 έως Τ-32/95, Τ-34/95 έως Τ-39/95, Τ-42/95 έως Τ-46/95, Τ-48/95, Τ-50/95 έως Τ-65/95, Τ-68/95 έως Τ-71/95, Τ-87/95, Τ-88/95, Τ-103/95 και Τ-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, την αποκαλούμενη «Τσιμέντο»,

Συλλογή 2000, σ. II-491, σκέψη 1093, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 57 απόφαση Volkswagen κατά Επιτροπής, σκέψη 230). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έχει υποχρέωση καθορισμού της επίδικης αγοράς σε απόφαση που εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ μόνον όταν, ελλείψει ενός τέτοιου καθορισμού, είναι αδύνατον να εξακριβωθεί αν η συγκεκριμένη συμφωνία, η απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων ή η εναρμονισμένη πρακτική μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1998, T-374/94, T-375/94, T-384/94 και T-388/94, European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3141, σκέψεις 93 έως 95 και 105, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 57 απόφαση Volkswagen κατά Επιτροπής, σκέψη 230).

59 Επομένως, δεν μπορεί να απαιτηθεί από την Επιτροπή να αποδείξει ότι το προϊόν ή τα προϊόντα που καλύπτει μια σύμπραξη με αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό συνιστούν χωριστή αγορά όσον αφορά την εκτίμηση ενός από τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, εφόσον τούτο δεν απαιτείται για τη διαπίστωση της παραβάσεως αυτής καθ' εαυτής. Δεδομένου ότι για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παραβάσεως, όπως αυτές διαπιστώνονται από την Επιτροπή, για τον υπολογισμό του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί για τη διαπραχθείσα παράβαση, η εκτίμηση της πραγματικής οικονομικής ικανότητας των επιχειρήσεων που διέπραξαν την παράβαση να προκαλέσουν ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, δεν μπορεί να αναφέρεται σε προϊόντα διαφορετικά από αυτά τα οποία καλύπτει η σύμπραξη.

60 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους που αντλείται από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και των κατευθυντήριων γραμμών, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως της πραγματικής ικανότητας της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές

— Επιχειρήματα των διαδίκων

61 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν —πράγμα το οποίο δεν ισχύει— η επίδικη αγορά συνίσταται στο τμήμα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, η

Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, καθώς και των κατευθυντήριων γραμμών, κρίνοντας ότι η πραγματική οικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην αγορά αυτή ήταν μεγαλύτερη από αυτή των επιχειρήσεων Interbrew και Alken-Maes, δεδομένου ότι αυτές, με μερίδια της αγοράς της τάξεως του 55 % και του 15 % αντιστοίχως, κατείχαν πολύ ισχυρές θέσεις στη γενική αγορά του ζύθου στο Βέλγιο. Παρά το γεγονός ότι, κατά την ημερομηνία που ελήφθη υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα είχε πραγματοποιήσει κύκλο εργασιών σημαντικότερο από αυτόν των Interbrew και Alken-Maes, στον τομέα των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, η πραγματική οικονομική της ικανότητα να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις ήταν πολύ πιο περιορισμένη.

62 Αυτή η κατάσταση αποδεικνύεται, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω του ότι οι εταιρίες Interbrew και Alken-Maes είχαν την πρωτοβουλία της οργάνωσης των τεσσάρων συναντήσεων για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, γεγονός που η Επιτροπή σκοπίμως αγνοεί και το οποίο έρχεται σε αντίθεση με το συμπέρασμά της ότι οι εταιρίες Interbrew και Alken-Maes ήταν λιγότερο σημαντικές επιχειρήσεις στην αγορά των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα. Προκειμένου να αξιολογηθεί η πραγματική οικονομική ικανότητα των επιχειρήσεων που διέπραξαν την παράβαση να προκαλέσουν σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις της αγοράς αυτής, είναι αδύνατο να μη ληφθεί υπόψη η οικονομική τους ικανότητα στο πλαίσιο της γενικής αγοράς ζύθου. Συγκεκριμένα, λόγω της σημαντικής παραγωγικής τους ικανότητας και χάρη στα πιο αυξημένα περιθώρια κέρδους που προκύπτουν από τις πωλήσεις τους με ιδιωτική ετικέτα, οι εταιρίες Interbrew και Alken-Maes ήταν ικανές να ασκήσουν ισχυρή πίεση στην προσφεύγουσα και στη Martens στο πλαίσιο της αγοράς των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα.

63 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

64 Όσον αφορά το επικουρικώς προβαλλόμενο επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά την εσφαλμένη εκτίμηση της πραγματικής της ικανότητας να προκαλέσει

σοβαρή ζημιά στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, εφόσον βέβαια η επίδικη αγορά είναι ο τομέας των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά την εν λόγω εκτίμηση, η Επιτροπή προέβη, με την αιτιολογική σκέψη 341 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε διάκριση μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη, τις οποίες κατένειμε σε δύο κατηγορίες βάσει του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησαν στον τομέα των πωλήσεων με ιδιωτική ετικέτα.

65 Ακολούθως πρέπει να υπομνησθεί (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω) ότι δεν αμφισβητούνται ούτε οι κύκλοι εργασιών που πραγματοποίησαν αντιστοίχως οι δραστηριοποιούμενες στον τομέα αυτό επιχειρήσεις, όπως τους προσδιόρισε ποσοτικώς η Επιτροπή, ούτε η κατανομή των επιχειρήσεων σε δύο κατηγορίες, στην οποία προέβη η Επιτροπή βάσει των εν λόγω κύκλων εργασιών.

66 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η πρωτοβουλία της Interbrew και της Alken-Maes να οργανώσουν τέσσερις συναντήσεις για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα δεν συνάδει προς το συμπέρασμα ότι η Interbrew και η Alken-Maes ήταν επιχειρήσεις με μικρότερη ισχύ σ' αυτό το τμήμα της αγοράς, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τον ειδικό ρόλο του παρακινητή που διαδραμάτισαν οι εταιρίες Interbrew και Alken-Maes στη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, θεωρώντας ότι για καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές συνέτρεχε επιβαρυντική περίσταση που οδήγησε στην κατά 30 % αύξηση του βασικού ποσού του προστίμου τους (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω).

67 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το να ληφθεί υπόψη ο τομέας των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα για την εκτίμηση της πραγματικής οικονομικής της ικανότητας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές, δεν συνεπάγεται ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η οικονομική ικανότητα των εταιριών Interbrew και Alken-Maes στη γενική αγορά του ζύθου, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 343 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι έλαβε υπόψη της, για να εξασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα των προστίμων, το γεγονός ότι οι εταιρίες Interbrew και Alken-Maes ήταν, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα και τη Martens, διεθνείς επιχειρήσεις ή ανήκαν σε διεθνείς ομίλους, οπότε μπορούσαν να έχουν

πρόσβαση στις νομικές και οικονομικές γνώσεις και υποδομές βάσει των οποίων μπορούσαν να αναγνωρίσουν ευκολότερα ότι η συμπεριφορά τους συνιστούσε παράβαση και να γνωρίζουν τις απορρέουσες από το δίκαιο του ανταγωνισμού συνέπειες. Διπλασιάζοντας και πενταπλασιάζοντας, συναφώς, τα ειδικά αρχικά ποσά που είχαν καθοριστεί για τις Alken-Maes και Interbrew αντιστοίχως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τη σε γενικές γραμμές ισχυρότερη οικονομική θέση των επιχειρήσεων αυτών.

68 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθώς και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που αντλείται αφενός από παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών, λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως του ρόλου της προσφεύγουσας στους κόλπους της συμπράξεως, και αφετέρου από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

69 Παραπέμποντας στη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1985, 240/82 έως 242/82, 261/82, 262/82, 268/82 και 269/82, Stichting Sigarettenindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 3831, σκέψη 100), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τις κατευθυντήριες γραμμές και δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, παραλείποντας να λάβει υπόψη, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την ελαφρυντική περίσταση του σημείου 3, πρώτη περίπτωση, των κατευθυντήριων γραμμών, ήτοι το αν η επιχείρηση είχε «αποκλειστικά παθητικό ρόλο στη διάπραξη της παράβασης ή μιμήθηκε απλώς τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων», ενώ η ίδια είχε εξαιρετικά παθητικό ρόλο ή, εν πάση περιπτώσει, αναμφισβήτητα λιγότερο ενεργητικό από τον ρόλο των τριών άλλων επιχειρήσεων που μετείχαν στις προαναφερθείσες τέσσερις συναντήσεις.

70 Η προσφεύγουσα, κληθείσα από το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση να διευκρινίσει την επιχειρηματολογία της, επισήμανε ότι, πέραν της επικλήσεως της ελαφρυντικής περιστάσεως που αντλείται από τον «αποκλειστικά παθητικό ρόλο της στη διάπραξη της παράβασης ή [από το ότι] μιμήθηκε απλώς τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων», επικαλούνταν περαιτέρω ευνοϊκή γι' αυτή ελαφρυντική περίσταση, λόγω του λιγότερο ενεργητικού της ρόλου στη σύμπραξη σε σχέση με αυτόν των τριών άλλων εμπλεκομένων επιχειρήσεων. Αυτός ο λιγότερο ενεργητικός ρόλος εξηγείται, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν δραστηριοποιείται στην ολλανδική αγορά ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο των δύο τελευταίων συναντήσεων της συμπράξεως.

71 Μολονότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι ήταν παρούσα στις τέσσερις συναντήσεις —από τις οποίες οι δύο πρώτες πραγματοποιήθηκαν στο Βέλγιο και οι δύο τελευταίες στις Κάτω Χώρες— ούτε ότι συζήτησε, κατά τις συναντήσεις αυτές, για τις τιμές και την κατανομή των πελατών, τονίζει ότι ο παθητικός, ή τουλάχιστον ο λιγότερο ενεργητικός, ρόλος της προκύπτει από δύο στοιχεία. Πρώτον, οι επιχειρήσεις Interbrew και Alken-Maes είχαν την πρωτοβουλία των συναντήσεων. Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν δραστηριοποιείται στην ολλανδική αγορά και, ως εκ τούτου, δεν ενδιαφερόταν για τις δύο συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις Κάτω Χώρες, τις οποίες οργάνωσε η Interbrew κατόπιν αιτήματος της Martens.

72 Η παρουσία της προσφεύγουσας στις συναντήσεις και η συμμετοχή της στην ανταλλαγή πληροφοριών δεν συνεπάγονται τον ενεργητικό της ρόλο, διότι άλλως η ελαφρυντική περίσταση θα στερούνταν του νοήματός της. Ο υποτιθέμενος ενεργητικός της ρόλος ισοδυναμεί στην πράξη με το ότι μετείχε στη σύμπραξη μιμούμενη απλώς τις άλλες επιχειρήσεις.

73 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας και ισχυρίζεται ότι ο λιγότερο ενεργητικός ρόλος μιας επιχειρήσεως στο πλαίσιο συμπράξεως δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντική περίσταση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

74 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτίαση που αντλείται από τον εσφαλμένο χαρακτήρα του συμπεράσματος της Επιτροπής ότι ο ρόλος της προσφεύγουσας στη σύμπραξη δεν μπορούσε να αποτελεί ελαφρυντική περίσταση, πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι, στο σημείο 3 των κατευθυντήριων γραμμών, αναφέρεται ότι το βασικό ποσό του επιβαλλόμενου προστίμου μπορεί να ελαττωθεί έναντι επιχειρήσεως, εάν συντρέχουν ειδικές ελαφρυντικές περιστάσεις όπως όταν η επιχείρηση είχε «αποκλειστικά παθητικό ρόλο στη διάπραξη της παράβασης ή μιμήθηκε απλώς τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων» (πρώτη περίπτωση).

75 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, για να μπορεί να θεωρηθεί ως ελαφρυντική περίσταση το γεγονός ότι «η επιχείρηση [είχε] αποκλειστικά παθητικό ρόλο» στη διάπραξη της παραβάσεως ή το ότι «μιμήθηκε απλώς τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων», πρέπει η ενδιαφερόμενη επιχείρηση να έχει υιοθετήσει «συγκρατημένη συμπεριφορά», δηλαδή να μη συμμετέχει ενεργά στην εκπόνηση της ή των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό συμφωνιών (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Cheil Jedang κατά Επιτροπής, σκέψη 167). Μεταξύ των στοιχείων από τα οποία μπορεί να προκύψει ο παθητικός ρόλος επιχειρήσεως εντός μιας συμπράξεως, μπορούν να ληφθούν υπόψη ο αισθητά πιο σποραδικός χαρακτήρας των συμμετοχών της στις συσκέψεις σε σχέση με τα απλά μέλη της, η μεταγενέστερη είσοδός της στην αγορά που αποτελεί αντικείμενο της παραβάσεως, ανεξαρτήτως της διάρκειας της συμμετοχής της σ' αυτήν, ή ακόμη η ύπαρξη ρητών συναφώς δηλώσεων εκπροσώπων τρίτων επιχειρήσεων που μετείχαν στην παράβαση (προπαρατεθείσα στη σκέψη 44 απόφαση Cheil Jedang κατά Επιτροπής, σκέψη 168).

76 Ακολούθως πρέπει να σημειωθεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ανέφερε, με τη σκέψη 349 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «τόσο η προσφεύγουσα όσο και η Martens [δήλωσαν] ότι η συμμετοχή τους στη σύμπραξη έπρεπε να θεωρηθεί [...] παθητική». Η Επιτροπή επισήμανε, ωστόσο, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, ότι «[η προσφεύγουσα] και η Martens [είχαν μετάσχει] ενεργά στη σύμπραξη για τις πωλήσεις με ιδιωτική ετικέτα», ότι «[αυτές οι δύο ζυθοποιίες] ήταν παρούσες σε όλες τις συνεδριάσεις που [γνώριζε η Επιτροπή] και ότι [η προσφεύγουσα είχε επιπλέον] παραδεχθεί ότι αντάλλαξε πληροφορίες με τις άλλες εμπλεκόμενες ζυθοποιίες αναφορικά με τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο και συνήψε συμφωνίες για τις τιμές και την κατανομή των πελατών».

77 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη συμμετοχή της σε όλες τις συναντήσεις της συμπράξεως που γνώριζε η Επιτροπή και αναγνωρίζει, με το δικόγραφο της προσφυγής της, ότι ήταν παρούσα στις εν λόγω τέσσερις συναντήσεις, από τις οποίες οι δύο πρώτες πραγματοποιήθηκαν στο Βέλγιο και οι δύο τελευταίες στις Κάτω Χώρες. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω) ότι, όπως και οι τρεις άλλες εμπλεκόμενες στη διαδικασία ζυθοποιίες, συζήτησε, κατά τις συναντήσεις, για τις τιμές και την κατανομή των πελατών.

78 Επιβάλλεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα, μετέχοντας σε όλες τις συναντήσεις της συμπράξεως και ανταλλάσσοντας κατά τη διάρκειά τους πληροφορίες ως προς τις τιμές και την κατανομή των πελατών, συμμετείχε ενεργά στη σύμπραξη, πράγμα που ουδόλως συνάδει προς την ελαφρυντική περίσταση την οποία επικαλείται.

79 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις Interbrew και Alken-Maes είχαν την πρωτοβουλία της οργάνωσης των συναντήσεων σχετικά με τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η Επιτροπή θεωρεί ως επιβαρυντική περίσταση για έναν από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη τον ιδιαιτέρως ενεργό του ρόλο που προκύπτει από την πρωτοβουλία του ως προς τη σύμπραξη ουδόλως συνεπάγεται ότι πρέπει, λόγω αυτού, να θεωρήσει ότι συντρέχει για τους υπόλοιπους συμμετέχοντες ελαφρυντική περίσταση λόγω του αποκλειστικά παθητικού τους ρόλου ή επειδή απλώς μιμήθηκαν άλλες επιχειρήσεις. Η ύπαρξη επιβαρυντικής ή ελαφρυντικής περιστάσεως για μια επιχείρηση δεν μπορεί να εξαρτάται από τα ειδικά χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς άλλης επιχειρήσεως. Ο συνυπολογισμός αυτών των περιστάσεων συνδέεται συγκεκριμένα με την ατομική συμπεριφορά μιας επιχειρήσεως και πρέπει, επομένως, να στηρίζεται οπωσδήποτε στα χαρακτηριστικά της δικής της συμπεριφοράς.

80 Ο λιγότερο ενεργητικός ρόλος που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είχε στο πλαίσιο της συμπράξεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ελαφρυντική περίσταση διαφορετική από την περίσταση που στηρίζεται στο ότι είχε «αποκλειστικά παθητικό ρόλο στη διάπραξη της παράβασης ή [στο ότι] μιμήθηκε απλώς τη συμπεριφορά άλλων επιχειρήσεων», η οποία ρητώς διαλαμβάνεται στις κατευθυντήριες γραμμές. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν αποδειχθεί ότι ο ρόλος της προσφεύγουσας ήταν πράγματι λιγότερο ενεργητικός σε σχέση με αυτόν των λοιπών συμμετεχόντων, λόγω, για παράδειγμα, της απουσίας της από την ολλανδική αγορά, αυτή η μικρή διαβάθμιση δεν μπορεί να δικαιολογήσει μείωση

του προστίμου. Μια τέτοια συμπεριφορά δείχνει απλώς λιγότερο ζήλο ως προς την καθοδήγηση της συμπράξεως, χωρίς ωστόσο να αναιρεί την πλήρη συμμετοχή της προσφεύγουσας, η οποία προκύπτει μεταξύ άλλων από τη συστηματική συμμετοχή της στις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συναντήσεις καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως και από την έλλειψη στοιχείων ικανών να στηρίξουν την ύπαρξη διστακτικότητας εκ μέρους της ως προς την επίτευξη των σκοπών της συμπράξεως.

81 Εξάλλου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ούτε η προηγούμενη πρακτική της Επιτροπής ως προς τη λήψη αποφάσεων. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή διαθέτει, στο πλαίσιο του κανονισμού 17, ένα περιθώριο εκτιμήσεως κατά την επιμέτρηση των προστίμων, προκειμένου να προσανατολίζει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων προς την τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, Τ-150/89, Martinelli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1165, σκέψη 59, της 11ης Δεκεμβρίου 1996, Τ-49/95, Van Megen Sports κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1799, σκέψη 53, και της 21ης Οκτωβρίου 1997, Τ-229/94, Deutsche Bahn κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1689, σκέψη 127). Το γεγονός ότι η Επιτροπή επέβαλε στο παρελθόν πρόστιμα ενός ορισμένου ύψους για συγκεκριμένες μορφές παραβάσεων δεν της στερεί τη δυνατότητα να αυξάνει το ύψος αυτό, εντός των ορίων που τίθενται από τον κανονισμό 17, αν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να κατοχυρωθεί η εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψη 109, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, Τ-12/89, Solvay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-907, σκέψη 309, και της 14ης Μαΐου 1998, Τ-304/94, Europa Carton κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-869, σκέψη 89). Αντιθέτως, η αποτελεσματική εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού προϋποθέτει ότι η Επιτροπή μπορεί οποτεδήποτε να προσαρμόζει το επίπεδο των προστίμων στις ανάγκες της πολιτικής αυτής (προπαρατεθείσα απόφαση Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 109, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, Τ-23/99, LR AF 1998 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1705, σκέψη 237).

82 Όσον αφορά, δεύτερον, την αιτίαση που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί η προπαρατεθείσα στις σκέψεις 45 και 46 νομολογία και να αναγνωριστεί, ακολούθως, ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να λάβει υπόψη της την προβληθείσα από την προσφεύγουσα ευνοϊκή γι' αυτή ελαφρυντική περίσταση, επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. σκέψεις 76 και 77 ανωτέρω), τα στοιχεία εκτιμήσεως βάσει των οποίων έκρινε ότι δεν συνέτρεχε ελαφρυντική περίσταση λόγω αποκλειστικά παθητικού ρόλου της προσφεύγουσας ή επειδή απλώς μιμήθηκε άλλες επιχειρήσεις. Επομένως, ως προς το σημείο αυτό, δεν παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

83 Επιβάλλεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ορθώς και επαρκώς αιτιολογημένα θεώρησε ότι δεν συνέτρεχε η ελαφρυντική περίσταση την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα. Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας καθώς και από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

84 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω της ευνοϊκότερης συμπεριφοράς της Επιτροπής προς την Interbrew. Με το δεύτερο σκέλος η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω του ότι τόσο η προσφεύγουσα όσο και οι επιχειρήσεις Martens και Alken-Maes αντιμετωπίστηκαν με τον ίδιο τρόπο.

Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω της ευνοϊκότερης συμπεριφοράς της Επιτροπής προς την Interbrew

— Επιχειρήματα των διαδίκων

85 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η συνεργασία της για να αποδειχθεί η ύπαρξη συμπράξεως για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα πρέπει να θεωρηθεί παρεμφερής με αυτή της Interbrew και ότι η Επιτροπή, μειώνοντας μόνον κατά 10 %, χάριν της συνεργασίας της, το πρόστιμο που της είχε επιβάλει, ενώ μείωσε κατά 50 % το πρόστιμο που είχε επιβάλει στην Interbrew, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

86 Αφενός, από τη δικογραφία και από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, στις 14 Ιανουαρίου και στις 2 Φεβρουαρίου 2000, ήτοι πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η Interbrew διαβίβασε στην Επιτροπή δηλώσεις που αποδείκνυαν την ύπαρξη συναντήσεων σχετικών με τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, οι οποίες αφορούσαν το ύψος των τιμών και την κατανομή των πελατών. Η Επιτροπή έκρινε ότι η αδιάλειπτη και πλήρης συνεργασία της Interbrew, καθώς και το γεγονός ότι δεν αμφισβήτησε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, δικαιολογούσαν την κατά 50 % μείωση του προστίμου που της είχε επιβάλει.

87 Αφετέρου, η προσφεύγουσα, απαντώντας στις 5 Απριλίου 2000 στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000, ήτοι χωρίς να γνωρίζει τις δηλώσεις της Interbrew και πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, δήλωσε ότι το ύψος των τιμών πωλήσεως ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο είχε αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεων κατά τη διάρκεια τεσσάρων συναντήσεων. Η προσφεύγουσα επισήμανε, επιπλέον, ότι υπήρξε ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με τους πελάτες και τον όγκο των πωλήσεων. Επομένως, με την απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε, όπως και η Interbrew, την ύπαρξη διαβουλεύσεων και ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα στο Βέλγιο.

88 Ερωτηθείσα επ' αυτού από το Πρωτοδικείο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε, επικαλούμενη την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2004, Τ-236/01, Τ-239/01, Τ-244/01 έως Τ-246/01, Τ-251/01 και Τ-252/01, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-1181, σκέψεις 407 έως 410), ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, με την από 5 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000, παρέσχε πληροφοριακά στοιχεία πέραν αυτών που είχε υποχρέωση να παράσχει δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17. Το γεγονός ότι απάντησε στην αίτηση παροχής πληροφοριών πρέπει να θεωρηθεί ως συνεργασία την οποία η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της δυνάμει της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

89 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που η Martens αμφισβήτησε την ύπαρξη διαβουλεύσεων ως προς τις τιμές και τους πελάτες και η Alken-Maes περιορίστηκε να μην αμφισβητήσει το υποστατό των πραγματικών περιστατικών

που περιέγραφε η ανακοίνωση των αιτιάσεων, η διαπίστωση παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ κατέστη δυνατή μόνο βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, τα οποία επιβεβαίωσαν τα στοιχεία που είχε προσκομίσει η Interbrew.

90 Οι δηλώσεις της προσφεύγουσας, οι οποίες επιβεβαίωσαν αυτές της Interbrew, έπαιξαν ουσιαστικό ρόλο για την απόδειξη της παραβάσεως και είχαν χαρακτήρα εξίσου καθοριστικό με αυτές της Interbrew. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι η Interbrew αποκάλυψε την ύπαρξη παραβάσεως δεν δικαιολογεί αφ' εαυτού διαφορετική μεταχείριση τόσο σημαντική όπως αυτή που επιχειρεί η Επιτροπή.

91 Με τις γραπτές της παρατηρήσεις επί των εγγράφων που προσκόμισε η Επιτροπή, κατόπιν σχετικού αιτήματος του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι τελούσε σε κατάσταση απολύτως όμοια με αυτή της Interbrew. Οι δυο επιχειρήσεις απάντησαν πράγματι στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών της 11ης Νοεμβρίου 1999 και της 22ας Μαρτίου 2000 αντιστοίχως, οι οποίες τους υποβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 και είχαν το ίδιο αντικείμενο, καθότι οι συναντήσεις που αφορούσαν τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, για τις οποίες υποβλήθηκε στην προσφεύγουσα η αίτηση παροχή πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000, αποτελούσαν επίσης το αντικείμενο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 1999 στην Interbrew. Επομένως, η προσφεύγουσα και η Interbrew προσκόμισαν, υπό τις ίδιες συνθήκες, ανάλογα στοιχεία σχετικά με την ίδια παράβαση, οπότε η συνεργασία τους κινήθηκε σε όμοια επίπεδα.

92 Η προσφεύγουσα επικαλείται, συναφώς, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Τ-45/98 και Τ-47/98, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-3757, σκέψεις 235 έως 249), κατά την οποία το γεγονός και μόνον ότι μία από τις επιχειρήσεις αυτές παραδέχθηκε τα προσαπτόμενα περιστατικά απαντώντας πρώτη στις ερωτήσεις που έθεσε η Επιτροπή δεν μπορεί να συνιστά αντικειμενικό λόγο για να τους επιφυλαχθεί διαφοροποιημένη μεταχείριση, καθότι η εκτίμηση του βαθμού συνεργασίας εκ μέρους των επιχειρήσεων δεν μπορεί να εξαρτάται από καθαρά τυχαίους παράγοντες, όπως τη σειρά με την οποία ερωτώνται από την Επιτροπή. Επομένως, το γεγονός ότι η Interbrew αποκάλυψε πρώτη την ύπαρξη της συμπράξεως, απαντώντας στην αίτηση παροχής πληροφοριών, δεν αποτελεί αντικειμενικό λόγο για τη διαφορετική μεταχείριση της προσφεύγουσας σε σχέση με την Interbrew.

93 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή επιβεβαιώνουν ότι κακώς υποστηρίζει το εν λόγω θεσμικό όργανο ότι η Interbrew προσκόμισε οικειοθελώς πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά εμπίπτουν στο πεδίο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών που υπέβαλε η Επιτροπή στις 11 Νοεμβρίου 1999. Ο βαθμός συνεργασίας της Interbrew είναι όμοιος με αυτόν της προσφεύγουσας.

94 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο βαθμός συνεργασίας της προσφεύγουσας δεν ήταν ουδόλως παρεμφερής με αυτόν της Interbrew και ότι, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει ουδεμία παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

95 Συγκεκριμένα, η Interbrew προσκόμισε αυθόρμητα, στις 14 Ιανουαρίου 2000, πληροφοριακά στοιχεία τα οποία συμπλήρωσε δύο φορές, στις 2 και στις 8 Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, την οποία η Επιτροπή αγνοούσε ως εκείνη τη χρονική στιγμή. Η Interbrew ήταν η πρώτη που προσκόμισε στοιχεία σχετικά με τη σύμπραξη αυτή, τα οποία η Επιτροπή μπορούσε εξάλλου κάλλιστα να χρησιμοποιήσει για να αποδείξει την εν λόγω παράβαση.

96 Η προσφεύγουσα διαβίβασε πληροφορικά στοιχεία μόνον ως απάντηση στην αίτηση παροχής πληροφοριών που της απεστάλη στις 22 Μαρτίου 2000. Μολονότι ήταν χρήσιμα, τα προσκομισθέντα στοιχεία αποτελούσαν απλώς απάντηση στην αίτηση παροχής πληροφοριών και δεν ήταν αναγκαία για τη διαπίστωση της παραβάσεως, στο μέτρο που αυτή είχε αποδειχθεί βάσει των στοιχείων που οικειοθελώς είχε προσκομίσει η Interbrew. Το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέθεσε τα στοιχεία αυτά στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποδεικνύει, εξάλλου, σε καμία περίπτωση ότι αποτελούν αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία για τη διαπίστωση της παραβάσεως και ότι βαίνουν πέραν της απλής απαντήσεως στην αίτηση παροχής πληροφοριών.

97 Με τις από 10 Μαΐου 2005 γραπτές παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 14 Μαρτίου 2005 σχετικά με τα έγγραφα που

προσκόμισε η Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα μπορούσε βασίμως να επικαλεστεί την προπαρατεθείσα στη σκέψη 92 απόφαση Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν έλαβε υπόψη της μια ουσιώδη εκτίμηση που διατυπώθηκε με την εν λόγω απόφαση, ήτοι ότι μπορεί να διαπιστωθεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μόνον όταν οι οικείες επιχειρήσεις προσκομίζουν τα ίδια στοιχεία υπό ανάλογες συνθήκες και στο ίδιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας.

98 Τόσο όμως από την προσβαλλόμενη απόφαση όσο και από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει ότι η Interbrew και η προσφεύγουσα δεν τελούσαν προφανώς υπό ανάλογες συνθήκες και δεν προσκόμισαν τα ίδια στοιχεία ούτε συνεργάστηκαν με την Επιτροπή με τον ίδιο τρόπο.

99 Η αίτηση παροχής πληροφοριών της 11ης Νοεμβρίου 1999 ουδόλως αφορούσε τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, την οποία η Επιτροπή αγνοούσε ως εκείνη τη χρονική στιγμή. Η Interbrew όμως ενημέρωσε αυθόρμητα την Επιτροπή για την ύπαρξη της συμπράξεως αυτής, οπότε η Επιτροπή ζήτησε από την Interbrew πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία επ' αυτού. Συνεπώς, η Interbrew συνεργάστηκε ενεργά με την Επιτροπή. Η αυθόρμητη καταγγελία της συμμετοχής της στη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα το μαρτυρεί και πρέπει να ανταμειφθεί.

100 Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών της 11ης Νοεμβρίου 1999 προς την Interbrew και της 22ας Μαρτίου 2000 προς την προσφεύγουσα υποβλήθηκαν υπό ανάλογες συνθήκες, στο ίδιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, και ότι οι απαντήσεις σ' αυτές περιείχαν όμοια πληροφοριακά στοιχεία. Ειδικότερα, η Interbrew προσκόμισε πληρέστατα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα, ενώ η προσφεύγουσα απάντησε κατ' αρχάς, με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2000, ότι δεν γνώριζε τίποτε σχετικό με παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού και ότι οι συναντήσεις περιορίζονταν σε θεμιτά ζητήματα, προτού αναγνωρίσει το πραγματικό περιεχόμενο των συναντήσεων αυτών.

101 Η Επιτροπή καταλήγει ότι, χωρίς την πλήρη συνεργασία της Interbrew, ουδέποτε θα είχε αποστείλει αίτηση παροχής πληροφοριών στην προσφεύγουσα και ότι η σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα δεν θα είχε αποκαλυφθεί. Συγκεκριμένα, οι έλεγχοι που διεξάχθηκαν στο Βέλγιο στο πλαίσιο της συμπράξεως Interbrew/Alken-Maes δεν κατέστησαν δυνατή την αποκάλυψη εγγράφων σχετικών με τη σύμπραξη αυτή.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

102 Πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή, με την ανακοίνωση περί συνεργασίας, εξέθεσε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι επιχειρήσεις που συνεργάζονται μαζί της στο πλαίσιο έρευνας που διεξάγει σχετικά με σύμπραξη μπορούν να απαλλαγούν από το πρόστιμο ή να τύχουν μειώσεως του προστίμου που θα όφειλαν άλλως να καταβάλουν (κεφάλαιο Α, σημείο 3, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας).

103 Όσον αφορά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας στην προσφεύγουσα, δεν αμφισβητείται ότι η συμπεριφορά της πρέπει να αξιολογηθεί βάσει του κεφαλαίου Δ της εν λόγω ανακοινώσεως που τιτλοφορείται «Αξιόλογη μείωση του ύψους του προστίμου».

104 Πρέπει να υπομνησθεί αφενός ότι, κατά πάγια νομολογία, η μείωση του προστίμου λόγω συνεργασίας κατά τη διοικητική διαδικασία δικαιολογείται μόνον εάν η συμπεριφορά της επιχειρήσεως διευκόλυνε την εκ μέρους της Επιτροπής διαπίστωση της παραβάσεως και, ενδεχομένως, τον τερματισμό της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Τ-327/94, SCA Holding κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1373, σκέψη 156, και την προπαρατεθείσα στη σκέψη 92 Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, σκέψη 270).

105 Αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, η Επιτροπή μπορεί, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί βάσει του άρθρου 85 ΕΚ και των διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 83 ΕΚ, να συγκεντρώνει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες από τις επιχειρήσεις και τις ενώσεις επιχειρήσεων, οι οποίες οφείλουν, δυνάμει της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, να προσκομίζουν τις αιτούμενες πληροφορίες. Αν μία επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων δεν παρέχει τις αιτούμενες πληροφορίες εντός της καθορισμένης από την Επιτροπή προθεσμίας ή τις παρέχει κατά τρόπο ελλιπή, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 17, να τις ζητήσει με απόφαση, οπότε μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο ή χρηματική ποινή στην επιχείρηση ή τις ενώσεις επιχειρήσεων που αρνούνται επίμονα να παράσχουν τις σχετικές πληροφορίες.

106 Έτσι, η συνεργασία μιας επιχειρήσεως κατά την έρευνα δεν γεννά δικαίωμα σε μείωση του προστίμου όταν η συνεργασία αυτή δεν υπερέβη τα όρια των υποχρεώσεων που η εν λόγω επιχείρηση υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 17 (προπαρατεθείσα στη σκέψη 81 απόφαση Solvay κατά Επιτροπής, σκέψεις 341 και 342). Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια επιχείρηση παρέχει, απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 11, πληροφοριακά στοιχεία που υπερβαίνουν αυτά που μπορεί να απαιτήσει η Επιτροπή δυνάμει του ίδιου άρθρου, η εν λόγω επιχείρηση μπορεί να τύχει μειώσεως του προστίμου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Τ-308/94, Cascades κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-925, σκέψη 262).

107 Συναφώς, όταν η Επιτροπή, υποβάλλοντας αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17, εκτός από τις ερωτήσεις που αφορούν αμιγώς πραγματικά περιστατικά και από τα αιτήματα προσκομίσεως υφιστάμενων εγγράφων, ζητεί από μια επιχείρηση να περιγράψει το αντικείμενο και το περιεχόμενο διαφόρων συναντήσεων στις οποίες μετέσχε, καθώς και τα αποτελέσματα ή τα συμπεράσματα των συναντήσεων αυτών, ενώ είναι σαφές ότι η Επιτροπή υποψιάζεται ότι το αντικείμενο των εν λόγω συναντήσεων ήταν ο περιορισμός του ανταγωνισμού, μια τέτοια αίτηση μπορεί να υποχρεώσει την εν λόγω επιχείρηση να ομολογήσει τη συμμετοχή της σε παράβαση των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού, οπότε η εν λόγω επιχείρηση δεν οφείλει να απαντήσει σ' αυτού του είδους τις ερωτήσεις. Σε μια τέτοια περίπτωση, το γεγονός ότι η

επιχείρηση παρέσχε τουλάχιστον πληροφοριακά στοιχεία επί των σημείων αυτών πρέπει να θεωρηθεί ως αυθόρμητη συνεργασία της επιχειρήσεως, ικανή να δικαιολογήσει μείωση του προστίμου κατ' εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

108 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της συνεργασίας που παρέχουν οι επιχειρήσεις, η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοήσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, γενική αρχή του δικαίου, η οποία, κατά πάγια νομολογία, παραβιάζεται μόνον όταν παρόμοιες καταστάσεις αντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό ή διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται καθ' όμοιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 92 απόφαση Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, σκέψη 237, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

109 Συναφώς, έχει αποδειχθεί ότι η διαφορετική μεταχείριση των εν λόγω επιχειρήσεων οφείλεται στον διαφορετικό βαθμό συνεργασίας, ιδίως στον βαθμό που οι επιχειρήσεις αυτές έδωσαν στην Επιτροπή διαφορετικές πληροφορίες ή έδωσαν τις πληροφορίες αυτές σε διαφορετικά στάδια της διοικητικής διαδικασίας ή υπό διαφορετικές περιστάσεις (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα στη σκέψη 92 απόφαση Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, σκέψεις 245 και 246).

110 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 360 και 361 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή μείωσε κατά 10 % το ποσό του προστίμου που είχε επιβάλει στην προσφεύγουσα για τον λόγο και μόνον ότι αυτή δεν αμφισβήτησε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν τη διαπιστωθείσα παράβαση, κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου Δ, σημείο 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Όσον αφορά τα πληροφορικά στοιχεία που της διαβίβασε η προσφεύγουσα στις 5 Απριλίου 2000, απαντώντας στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000, η Επιτροπή έκρινε ότι τα στοιχεία αυτά ενέπιπταν στην υποχρέωση που υπείχε η προσφεύγουσα από το άρθρο 11 του κανονισμού 17 και ότι, μολονότι ήταν χρήσιμα, δεν αποτελούσαν αποδεικτικά στοιχεία δίχως τα οποία δεν μπορούσε να αποδειχθεί το υποστατό της παραβάσεως. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να προσδοκά μείωση του προστίμου ισοδύναμη με αυτή που χορηγήθηκε στην Interbrew.

111 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, πρέπει να σημειωθεί ότι η εν λόγω επιχείρηση υποστηρίζει παράλληλα ότι τα στοιχεία που προσκόμισε στην Επιτροπή με την από 5 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000 δεν περιορίζονταν σε αυτά που όφειλε να παράσχει δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 και ότι τα στοιχεία που προσκόμισε ήταν κρίσιμα για τη διαπίστωση της παραβάσεως από την Επιτροπή.

112 Συναφώς πρέπει να τονιστεί ότι, ακόμη και αν τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ήταν τόσο σημαντικά όσο υποστηρίζει, η προσκόμισή τους δεν μπορεί να δικαιολογήσει μείωση του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στις σκέψεις 104 έως 106 νομολογία, παρά μόνον εφόσον τα εν λόγω στοιχεία υπερβαίνουν αυτά την προσκόμιση των οποίων μπορούσε να ζητήσει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17.

113 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, με το από 5 Απριλίου 2000 έγγραφό της, δεν υπερβαίνουν αυτά που όφειλε να παράσχει δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα περιορίστηκε κυρίως να απαντήσει, βάσει των πραγματικών περιστατικών, στις ερωτήσεις που της υποβλήθηκαν με την αίτηση παροχής πληροφοριακών στοιχείων ως προς την ημερομηνία και την ταυτότητα των συμμετεχόντων στις τέσσερις συναντήσεις και ως προς το αντικείμενο των συναντήσεων αυτών.

114 Ακόμη και αν τα χωρία του εγγράφου της 5ης Απριλίου 2000 κατά τα οποία, αφενός, «υπήρξε ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με τους πελάτες, τις συσκευασίες και τον όγκο των πωλήσεων» και, αφετέρου, τα συμπεράσματα των συναντήσεων αφορούσαν «την υιοθέτηση αυστηρότερης συμπεριφοράς όσον αφορά τις τιμές» ερμηνευθούν ως αναγνώριση των γεγονότων που συνιστούν παράβαση υπερβαίνουσα τις πληροφορίες των οποίων η προσκόμιση μπορούσε να ζητηθεί από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17, η υπόθεση αυτή δεν μπορεί να γίνει εν πάση περιπτώσει δεκτή λόγω ενός άλλου χωρίου της απαντήσεως της προσφεύγουσας το οποίο έχει ως εξής: «Σας βεβαιώνουμε ωστόσο επισήμως ότι οι συναντήσεις αυτές δεν κατέληξαν ούτε σε συμπράξεις επί των τιμών

ούτε σε κατανομή των πελατών». Δεδομένης αυτής της αρνήσεως, το γεγονός ότι από ορισμένα αποσπάσματα της απαντήσεως της προσφεύγουσας μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη ανταλλαγής πληροφοριών και η πρόθεση των συμμετεχόντων στις συναντήσεις να υιοθετήσουν αυστηρότερη συμπεριφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διευκολύνει την Επιτροπή να διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως.

115 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, με την από 5 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 22ας Μαρτίου 2000, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στην Επιτροπή πληροφορίες που να υπερβαίνουν αυτά που όφειλε να προσκομίσει δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε λόγω αυτού να τύχει μειώσεως του ποσού του προστίμου που της είχε επιβληθεί, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 106 νομολογία.

116 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί αλυσιτελές το επιχείρημα ότι η υποτιθέμενη ευνοϊκότερη μεταχείριση της Interbrew, για τον λόγο ότι αυτή προσκόμισε στην Επιτροπή πληροφορίες που δεν είχε την υποχρέωση να προσκομίσει, συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

117 Επομένως, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω του ότι τόσο η προσφεύγουσα όσο και οι επιχειρήσεις Martens και Alken-Maes αντιμετωπίστηκαν με τον ίδιο τρόπο

— Επιχειρήματα των διαδίκων

118 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι υφίσταται ουσιώδης διαφορά μεταξύ του βαθμού της δικής της συνεργασίας με την Επιτροπή και της συνεργασίας της Martens και, σε

μικρότερο βαθμό, της Alken-Maes. Το γεγονός ότι σε καθεμία από τις τρεις επιχειρήσεις χορηγήθηκε μείωση του προστίμου ίση προς 10 % συνιστά, επομένως, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

119 Η συνεργασία της προσφεύγουσας με την Επιτροπή ήταν αποφασιστικής σημασίας. Με την από 5 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, δήλωσε ότι, κατά τη διάρκεια των επίδικων συναντήσεων, συζητήθηκε το επίπεδο των τιμών των πωλήσεων ζύθου με ιδιωτική ετικέτα και ότι είχαν ανταλλαγεί πληροφορίες σχετικές με τους πελάτες και τον όγκο των πωλήσεων. Η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε επιπλέον, με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, ότι κατά τις συναντήσεις αυτές συζητήθηκε το επίπεδο των τιμών. Τα στοιχεία αυτά όμως, τα οποία συμφωνούν με αυτά που παρέσχε η Interbrew, είχαν αποφασιστική σημασία για την Επιτροπή, στο μέτρο που, βάσει αυτών, διαπίστωσε την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ. Τέλος, η προσφεύγουσα παρέσχε πλήρη και αδιάλειπτη συνεργασία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

120 Αντιθέτως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Martens ουδόλως ανέφερε, με την από 6 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών που της υπέβαλε η Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2000, δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17, ότι συζητήθηκε το επίπεδο των τιμών ή η κατανομή των πελατών κατά τις επίδικες συναντήσεις. Με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, η Martens αμφισβήτησε μάλιστα ρητά ότι, κατά τις συναντήσεις αυτές, συνήφθησαν συμφωνίες ως προς τις τιμές ή την κατανομή της αγοράς και αμφισβήτησε, αντιθέτως, το αληθές των δηλώσεων της Interbrew. Η εκ μέρους της Martens αμφισβήτηση της υπάρξεως παραβάσεως βεβαιώνεται, εξάλλου, με την προσβαλλόμενη απόφαση, καθότι η Επιτροπή επισήμανε ότι η Martens αρκέστηκε, στο πλαίσιο της διαδικασίας, να συνεργαστεί κατά τρόπο που συνέβαλε στην επιτάχυνση της διαδικασίας αυτής.

121 Όσον αφορά την Alken-Maes, η από 5 Απριλίου 2000 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών που της υπέβαλε η Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2000 δεν περιείχε ρητή επιβεβαίωση της υπάρξεως διαβουλεύσεων ως προς τις τιμές ή την

κατανομή των πελατών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αναφέρει απλώς ότι η Danone, εξ ονόματος της Alken-Maes, δεν αμφισβήτησε ότι, κατά τις συναντήσεις αυτές, συζητήθηκαν οι τιμές και η κατανομή των πελατών.

122 Επομένως, από τη σύγκριση του βαθμού συνεργασίας της προσφεύγουσας με αυτούς της Martens και της Alken-Maes αντιστοίχως προκύπτει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, αντιμετωπίζοντας με τον ίδιο τρόπο την προσφεύγουσα και τις δύο άλλες επιχειρήσεις. Σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, η προσφεύγουσα δεν περιορίστηκε απλώς στη μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών, προβαίνοντας, με την από 5 Απριλίου 2000 απάντηση στην αίτηση παροχής πληροφοριών, σε σημαντικές δηλώσεις ως προς το αντικείμενο και το περιεχόμενο των συναντήσεων που αφορούσαν τη σύμπραξη για τις πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα.

123 Η Επιτροπή τονίζει, πρώτον, ότι, μολονότι τα ποσοστά μειώσεως των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και στη Martens αντιστοίχως είναι όμοια, οι λόγοι που οδήγησαν στις μειώσεις αυτές είναι διαφορετικοί. Ενώ το πρόστιμο της προσφεύγουσας μειώθηκε λόγω του ότι δεν αμφισβήτησε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, το πρόστιμο της Martens μειώθηκε λόγω της συνεργασίας της κατά τη διαδικασία. Για καμία από τις δύο επιχειρήσεις δεν υπήρξε σώρευση της μειώσεως λόγω της μη αμφισβητήσεως των πραγματικών περιστατικών με τη μείωση λόγω της συνεργασίας κατά τη διαδικασία.

124 Εκτιμώντας ότι η προσφεύγουσα επικαλείται σιωπηρά τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της μειώσεως του ποσού του προστίμου της Martens, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, όσον αφορά την επιβολή προστίμων, επιχειρηματολογία βάσει της οποίας η προσφεύγουσα πρέπει να τύχει παράνομης μειώσεως του προστίμου της δυνάμει της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Επομένως, δεν μπορεί να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα συμπληρωματική μείωση παρά μόνο λόγω της εκτάσεως της δικής της συνεργασίας. Δεδομένου όμως ότι αυτή περιορίστηκε να συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή της να απαντήσει στην αίτηση παροχής πληροφοριών που της απεστάλη δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17, χωρίς να προσκομίσει περισσότερα στοιχεία από αυτά που όφειλε, η έκταση της συνεργασίας της δεν υπερέβη τη μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών, την οποία η Επιτροπή έλαβε υπόψη της.

125 Όσον αφορά, δεύτερον, τις περιπτώσεις της προσφεύγουσας και της Alken-Maes αντιστοίχως, η Επιτροπή τονίζει ότι είναι παρόμοιες στο μέτρο που αμφότερες περιορίστηκαν στη μη αμφισβήτηση των επίδικων πραγματικών περιστατικών. Επομένως, ευλόγως αντιμετωπίστηκαν με τον ίδιο τρόπο.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

126 Δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκε, ορθώς χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα μείωση του προστίμου της κατά 10 % για τον λόγο και μόνον ότι δεν αμφισβήτησε το υποστατό των εν λόγω πραγματικών περιστατικών.

127 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εκ μέρους της Επιτροπής μείωση του προστίμου της Martens κατά 10 % συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως έναντι της προσφεύγουσας, για τον λόγο ότι η Martens, μη έχοντας αναγνωρίσει τα πραγματικά περιστατικά, δεν μπορούσε να τύχει μειώσεως του προστίμου της.

128 Η προσφεύγουσα τελεί, εξάλλου, σε κατάσταση τελείως ανάλογη προς αυτή της Alken-Maes, στην οποία επίσης χορηγήθηκε, δυνάμει του κεφαλαίου Δ, σημείο 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, μείωση του προστίμου κατά 10 % λόγω του ότι δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά. Επομένως, ουδεμία παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως δεν μπορεί να διαπιστωθεί μεταξύ της προσφεύγουσας και της Alken-Maes.

129 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, καθώς και ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

130 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

131 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς Martins Ribeiro Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Δεκεμβρίου 2005

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

Μ. Βηλαράς

Πίνακας περιεχομένων

Νομικό πλαίσιο ..... II - 5266

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 5269

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 5276

Σκεπτικό ..... II - 5278

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθώς και από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και των κατευθυντήριων γραμμών λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως της πραγματικής οικονομικής ικανότητας της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές ..... II - 5278

Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως λόγω του ότι οι πωλήσεις ζύθου με ιδιωτική ετικέτα δεν ορίστηκαν ως επίδικη αγορά ..... II - 5279

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5279

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 5280

Επί του δεύτερου σκέλους που αντλείται από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και των κατευθυντήριων γραμμών λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως της πραγματικής ικανότητας της προσφεύγουσας να προκαλέσει σοβαρή ζημία στις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και στους καταναλωτές ..... II - 5285

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5285

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 5286

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση, αφενός, των κατευθυντήριων γραμμών λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως του ρόλου της προσφεύγουσας στους κόλπους της συμπράξεως και, αφετέρου, από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως ..... II - 5288

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5288

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 5290

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας καθώς και από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως .... II - 5293

Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω της ευνοϊκότερης συμπεριφοράς της Επιτροπής προς την Interbrew ..... II - 5293

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5293

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 5298

Επί του δευτέρου σκέλους που αντλείται από παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω της ίδιας αντιμετώπισης, αφενός, της προσφεύγουσας και, αφετέρου, των Martens και Alken-Maes ..... II - 5302

— Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 5302

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 5305

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 5306